

Конституційний Суд України

Жабко Олександр Юрійович,
р.н., громадянин України, інвалід 2 групи,
мешкаю:

Телефон мобільний:

Конституційне звернення

Про офіційне тлумачення пункту 1 частини 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір»

Аналіз судової практики виявив наявність неоднозначної практики застосування положень пункту 1 частини 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір», щодо сплати судового збору при зверненні з апеляційною скаргою до апеляційного адміністративного суду та касаційною скаргою до Вищого адміністративного суду України з питань стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин, що зумовлює практичну необхідність їх тлумаченні Конституційним Судом України.

Так у пункті 1 частини 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» сказано, що від сплати судового збору звільняються позивачі - за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин. (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 14, ст.87) Із змінами, внесеними згідно із Законами № 3828-VI від 06.10.2011, ВВР, 2012, № 21, ст.204 № 4289-VI від 23.12.2011, ВВР, 2012, № 31, ст.393 № 4212-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, № 32-33, ст.413 № 4452-VI від 23.02.2012, ВВР, 2012, № 50, ст.564 № 5207-VI від 06.09.2012, ВВР, 2013, № 32, ст.412 № 5288-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 37, ст.490 № 5290-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 41, ст.549 № 5496-VI від 20.11.2012, ВВР, 2014, № 1, ст.4 № 245-VII від 16.05.2013, ВВР, 2014, № 12, ст.178 № 406-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.712 № 590-VII від

19.09.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.743, Офіційне тлумачення до Закону див. в Рішенні Конституційного Суду № 12-рп/2013 від 28.11.2013.

Аналіз відповідної практики застосування вказаного положення Закону України «Про судовий збір» свідчить про неоднозначність його застосування. Так, при паданні апеляційної скарги до Апеляційного Адміністративного суду на постанову окружного адміністративного суду від 16 липня 2013 року у справі № за моїм позовом до Управління міністерства внутрішніх справ України на залізниці про скасування наказів № та № від 17.04.2013 року про звільнення та стягнення виплати за вимушений прогул з моменту звільнення на день фактичного встановлення на роботу я не платив судовий збір мотивуючи це п.1 ч.1 ст.5 ЗУ «Про судовий збір». Апеляційний адміністративний суд погодився з несплатою судового збору та прийняв апеляційну скаргу до розгляду. Мою апеляційну скаргу було розглянуто. (Ухвала, апеляційного адміністративного суду від 11 вересня 2013 року). Але при наданні касаційної скарги до Вищого Адміністративного суду України на постанову окружного адміністративного суду від 16 липня 2013 року та ухвалу Апеляційного адміністративного суду від 11 вересня 2013 року Вищій адміністративний суд залишив касаційну скаргу без руху та надав строк для усунення недоліків, мотивуючи її невідповідність ст. 213 КАС України, а саме до скарги не додано документа про сплату судового збору або копії документа, який надає право на пільги щодо його сплати. (ухвала Вищого адміністративного суду України від 14 жовтня 2013 року). Після сплати мною судового збору у сумі 57гр.35 коп. на виконання ухвали Вищого адміністративного суду України від 14 жовтня 2013 року мною було направлено оригінал квитанції про сплату судового збору з поясненням, що оскільки я подав позов про відновлення на роботі та стягнення заробітку за час вимушеного прогулу, то я вважав, що на підставі п.1 ч.1 ст.5 ЗУ «Про судовий збір» мав право бути звільнений від сплати останнього. 19 листопада 2013 року Вищій адміністративний суд України виніс ухвалу, згідно з якою мою касаційну скаргу на постанову окружного адміністративного суду від 16 липня 2013 року та ухвалу Апеляційного адміністративного суду від 11 вересня 2013 року у справі за моїм позовом до Управління міністерства внутрішніх справ України на залізниці про скасування наказів № та № від 17.04.2013 року про звільнення та стягнення виплати за вимушений прогул з моменту звільнення на день фактичного встановлення на роботу, повернути мені з

додатками які мною були раніше направлені. Вищий адміністративний суд України мотивував своє рішення наступним: відповідно до підпунктів 1,2 пункту 3 частини 2 статті 4 Закону України «Про судовий збір» за подання до адміністративного суду позову розмір судового збору за вимоги майнового характеру складає 1% розміру майнових вимог, але не менше 0,1 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 2 розмірів мінімальних заробітних плат, а за вимоги немайнового характеру 0,03 розміру мінімальної заробітної плати. Згідно із підпунктом 3 пункту 3 частини 2 статті 4 Закону України «Про судовий збір» за подання до адміністративного суду касаційної скарги на рішення суду розмір судового збору складає 70% ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру – 70% ставки, обчисленої виходячи з оспарюваної суми. Із змісту рішень судів першої та апеляційної інстанції вбачається, що предметом спору були вимогу як майнового, так і немайнового характеру. Отже, до касаційної скарги не додано документи про сплату судового збору в повному розмірі встановленому Законом України «Про судовий збір». Посилання ж скаржника на ст. 5 ЗУ «Про судовий збір» як на підставу звільнення від сплати судового збору є помилковим, оскільки вказаним пунктом передбачено звільнення від сплати судового збору лише позивачів за подання позовів, звільнення ж особи від сплати судового збору в разі подання нею касаційної скарги вказаним пунктом не передбачене. *(ухвала Вищого адміністративного суду України від 19 листопада 2013 року)*. Відтак ми бачимо, що п.1 ч.1 ст.5 Закону України «Про судовий збір» Донецький апеляційний адміністративний суд та Вищий адміністративний суд України застосували по різному. Донецькій апеляційний адміністративний суд погодився з несплатою судового збору у зв'язку з тим, що дана апеляційна скарга стосується стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та інших вимог, що впливають із трудових правовідносин, **не зважаючи, що у тексті статті відсутнє слово «апеляційна скарга»**. А Вищий адміністративний суд України не погодився з відсутністю сплати судового збору, бо у тексті статті відсутнє слово **«касаційна скарга»**.

Відповідно, практична необхідність у поданні Конституційним судом України офіційного тлумачення пункту 1 частини 1 статті 5 Закон України «Про судовий збір» зумовлюється неоднозначним його застосуванням судами України.

Керуючись статтею 147 та пункту 2 частини 1 статті 150 Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996, № 30, ст. 141), пункту 4

частини 1 статті 13, статтями 42 та 94 Закону України «Про Конституційний Суд України (Відомості Верховної Ради України, 1996, № 49, ст.272),

ПРОШУ:

1.Надати офіційне тлумачення пункту 1 частини 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір».

У Конституційному провадженні за цим поданням братиму участь особисто.

Додатки:

16 вересня 2014 року

О.Ю. Жабко